

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra BRAGE-SNAK

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 777.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig08val-shoot-idm139746829140848.pdf> (tilgået 02. december 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Ved første Øiekast kan det jo vel synes, som kun *Heimdal*, med sit Guld-Horn, sin Guld-Top, sine Guld-Tænder og sit skærpede »Mande-Hoved«, staaer for *hele Norden*, mens *Holger*, efter Æventyret, ligesom *Odysseus*, ligger i Dvale paa en forborgen Øe, hos Ælve-Dronningen, for engang, forynget, at komme tilbage og frelse, *ikke hele Norden*, men *kun Danmark* af Nød og Vaande, men det er kun et Skin, som strax forsvinder, raar man besinder sig paa, at *Holger Danskes Krønike* er *ingenlunde Dansk Arbeide*, men er opdigtet i *fremmede Lande*, hvor baade *Normannisk* og alt *Nordisk* blev kaldt *Dansk*, saa *Danmark* har slet ikke meer Ret til *Holger* end de andre *Nordiske Riger*, ja, oprindeligt, mindre end *Norge*, da det aabenbar er »*Normannen*«, der har omklædt Oldtidens *mythiske Grændse-Vogter* i Middel-Alderens *æventyrlige Ridder-Dragt*. Har derfor *Danmark*, ogsaa i denne Henseende, et lille Fortrin, da ligger det dog kun deri, at vi nok var de *Sidste*, der kom *Holger* ihu, og de *Første*, der kiendtes ved ham i hans ny Skikkelse, men selv [778](#) det bliver kun et *virkeligt* Fortrin, naar han kommer først og bedst i *Virksomhed* hos os, og det vil sige, *hvis* vi bliver de *Første*, hos hvem den *Nordiske* Betragtning og Benyttelse af *Menneske-Livet* paany træder i Kraft, hvad jeg vel inderlig ønsker og derfor dristigt har troet, men, skøndt jeg haaber det endnu, maa jeg dog vide, at min *naturlige* Partiskhed for *Danmark* kan deri let have spillet mig et lille Puds, og, om nu saa var, skulde jeg endda være velfornøiet, naar vi i *Norden* kun ret aabenbar kappedes om, *hvem* der kunde give *Holger* det bedste og kraftigste Haandtryk, og *hvor Heimdals* Klang-Horn kunde lyde renest og klarest og videst omkring over Land og Hav, Naar jeg imidlertid betragter Levningerne af det gamle *Dannevirke*, hvis første Navn var »*Holger-Diget*«, da skønner jeg ikke rettere, end at *der virkelig* rører sig Noget i Dagningen, som ligner *Holger* paa et Haar, og kaster *Handsken* til *Barbarossas* Gienfærd med den samme Mine, som fordem til »*Diderik af Bern*«, saa Omkvædet bliver paany »*Nu stander Striden Norden under Jylland*«, og Ingen kan fortænke mig i, at jeg her, midt imellem *Dannekvindens* Sønner og Døttre, somglødefor *Danskhedens* Kæmpe, finder hans Nærværelse bekræftet.